

Més Garreta!

Les anècdotes conegudes deixen de ser-ho si no es continuen explicant. Per tant, som-hi: en el seu viatge a Catalunya el 1924, a Stravinski se li va oferir un concert de sardanes a càrrec de la Cobla de Barcelona. Es va interessar molt per la cobla, la tenora i la sardana, sobretot per les que componia Juli Garreta. Uns dies més tard, va demanar de nou d'escoltar més música de cobla a l'Ateneu Barcelonès i, després de sentir *Juny*, va exclamar la frase: «Més Garreta, si us plau, més Garreta!».

Encara avui, m'explica un ganxó que cada migdia sonen per tot Sant Feliu de Guíxols els primers compassos de *Juny*, esdevingut himne oficial de la vila. Personalment, trobo que això del «més Garreta» s'ho han pres massa a pit, però el meu amic ganxó em diu que s'ha de ser empordanès per comprendre-ho. Sí que entenc, en canvi, les estratègies de divulgació del músic que des de fa anys tenen l'epicentre a Sant Feliu mateix. A més de programar periòdicament les seves obres, l'Ajuntament va anar col·laborant en l'edició de la seva obra completa dins la col·lecció «Mestres gironins», ara per ara malauradament interrompuda. Fa poc, però, han culminat una iniciativa important: penjar a la xarxa tot el catàleg raonat de la seva obra, incloent-hi els manuscrits dipositats en diversos arxius –que es poden descarregar–, les referències a enregistraments i edicions, la biografia del compositor, la datació de les obres, i tot un seguit de dades que d'ara endavant converteixen el web en una font de referència bàsica de Garreta. El treball ha

Les sis sardanes recuperades

El 1906, la casa de música Sobrequés i Reig de Girona va convocar un concurs de sardanes. Sis de les sardanes no premiades, anònimes, van anar al fons del músic Josep Baró i Güell, i una recerca gairebé detectivesca ha permès atribuir-les a Juli Garreta. Per això, i en ocasió de presentar el catàleg digital, la cobla Ciutat de Barcelona va poder (re)estrenar *Visió*, *Flor de Ginesta*, *Oratges d'Estiu*, *Viola*, *La pubilla del mas grant* i *Anyorançe*. Són les noves velles sardanes de Garreta, que ja figuren amb tots els honors al seu flamant catàleg.

XANI ROQUETA

estat fruit d'una labor pacient de l'Arxiu Municipal de Sant Feliu i dels musicòlegs Joaquim Rabaseda, Joan Gay i Marisa Ruiz, iniciat el 2002.

En la recerca, s'ha pogut desmuntar el mite del rellotger indocumentat, de l'artista espontani, de l'indígena de geni, i ha sortit un Garreta modern, espanyolat i professional. Durant la catalogació de l'obra hi ha hagut també algunes sorpreses, una de les quals ha estat l'atribució de sis sardanes, fins ara desconegudes, així com dues sarsueles, alguna obra simfònica i un grapat de cançons de les quals es tenien notícies escadusseres. De manera que, literalment, d'ara endavant tindrem, sí, més Garreta.